

Όταν ο σοφός δείχνει το φεγγάρι, ο ανόητος κοιτάζει το δάχτυλο...

Τρία ήταν τα κεντρικά θέματα στην προσφυγής της ΣΑΠ-ΤΕΠΑΚ και παραμένουν αναπάντητα:

1. Η νομιμότητα, αναγκαιότητα και αναλογικότητα των μέτρων του πρωτοκόλλου, δηλαδή η εξαίρεση από τη διδασκαλία, έστω και εξ αποστάσεως για τα ανεμβολίαστα μέλη μας. Το πρωτόκολλο του Φθινοπώρου 2021 επέτρεπε – και ακόμα επιτρέπει – σε ανεμβολιαστούς φοιτητές/τριες να παρακολουθούν μαθήματα εξ αποστάσεως. Παραμένει η διάκριση μεταξύ ανεμβολιαστών φοιτητών/τριών και ακαδημαϊκών. Ακόμα, παραμένει ανοικτό το θέμα του πώς τα ανεμβολίαστα μέλη μας θα καλύψουν τις ώρες διδασκαλίας που στερήθηκαν.

Για την ψυχολογική επίδραση που είχαν οι αποφάσεις αυτές σε μέλη μας που έμαθαν από τους/τις φοιτητές/τριές τους ότι δεν θα διδάξουν, δεν θα το σχολιάσουμε. Επίσης δεν θα σχολιάσουμε το πρόσφατο σχόλιο προς μέλος μας «Να κολλήσετε τον ιό, να πεθάνει κάποιος από εσάς για να μάθετε!» Η πανδημία δεν δικαιολογεί την απανθρωπιά.

2. Η παντελής έλλειψη διαβούλευσης με τη συντεχνία μας σε συλλογικά θέματα που αφορούν τις εργασιακές συνθήκες των μελών μας. Ο σχετικός εργασιακός νόμος προνοεί ότι η διαβούλευση είναι υποχρεωτική. Η Διοίκηση του ΤΕΠΑΚ συνεχίζει να παίρνει αποφάσεις μέσω της Συγκλήτου και του Συμβουλίου – ανάλογα με το τι βολεύει κάθε φορά – δίχως διαβούλευση για τους όρους και τις συνθήκες εργασίας των μελών μας.

Η έλλειψη διαβούλευσης με τη συντεχνία μας έχει εδραιωθεί ως κάτι δεδομένο και αυτή την περίοδο το Συμβούλιο έχει δρομολογήσει σωρεία σημαντικών αποφάσεων (δεκάδες σελίδες από ό,τι είδαμε) που επηρεάζουν όλο το ακαδημαϊκό προσωπικό και οι οποίες κρύβονται από τα μέλη μας. Είναι υποχρέωσή μας να ενημερώσουμε τα μέλη μας ότι έρχονται νέα τετελεσμένα...

3. Η ασάφεια για το ποιες είναι οι αρμοδιότητες της Συγκλήτου. Ο Νόμος περί Τεχνολογικού Πανεπιστημίου επιτρέπει στο σώμα αυτό να παίρνει ακαδημαϊκές αποφάσεις και προνοεί ότι το Συμβούλιο είναι το ανώτερο διοικητικό όργανο. Η θέση μας

παραμένει ότι η Σύγκλητος έχει κάνει υπέρβαση εξουσίας στο θέμα της εργασιακής διάκρισης που υφίστανται μέλη μας, και σε πολλά θέματα συνεχίζει να το κάνει ανάλογα με το τι βολεύει κάθε φορά και όχι ανάλογα με το πώς ορίζονται οι αρμοδιότητες του σώματος από το σχετικό νόμο. Στην ουσία το σώμα αυτό (η πλειοψηφία του) συχνά «νομιμοποιεί» αυταρχικές διοικητικές αποφάσεις και έχει γίνει όργανο πελατειακών σχέσεων.

Η προσφυγή της συντεχνίας απορρίφθηκε λόγω αποδοχής προδικαστικών ενστάσεων και όχι για λόγους ουσίας. Δηλαδή, όχι γιατί έκρινε ότι τα μέτρα του ΤΕΠΑΚ ήταν νόμιμα ή συνταγματικά. Δεν προχώρησε το Δικαστήριο στην εξέταση των ζητημάτων που ηγέρθησαν επί της ουσίας.

Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έκρινε λακωνικά, με αναφορά στο Πρωτόκολλο του ΤΕΠΑΚ ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση «δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη» και ότι πρόκειται για «εσωτερικά μέτρα στερούμενα εκτελεστότητας» και ότι πρόκειται για «κανονιστική πράξη» που επίσης δεν προσβάλλεται δικαστικώς. Δυστυχώς, παρά το ότι η προσφυγή δεν περιοριζόταν στην προσβολή μόνο του Πρωτοκόλλου (παραγράφου του πρωτοκόλλου κατ' ακρίβεια) η δικαστική απόφαση περιορίστηκε στο να κρίνει το χαρακτηρισμό μόνο αυτού. Κύρια δε, δεν ασχολήθηκε με τη δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη που ήταν η παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας του ΤΕΠΑΚ να διαβουλευτεί με την ΣΑΠ-ΤΕΠΑΚ πριν από την έκδοση του Πρωτοκόλλου και/ή της απόφασης του.

...το Συμβούλιο έχει δρομολογήσει σωρεία σημαντικών αποφάσεων (δεκάδες σελίδες από ό,τι είδαμε) που επηρεάζουν όλο το ακαδημαϊκό προσωπικό και οι οποίες κρύβονται από τα μέλη μας...

Για να μην αφήνονται λανθασμένες εντυπώσεις στο κοινό, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι όταν το Δικαστήριο κρίνει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις «στερούνται εκτελεστότητας» σημαίνει ότι η απόφαση ή πράξη που προσβάλλεται στερείται της αναγκαίας προϋπόθεσης (εκτελεστότητα) για να

μπορεί να ασκηθεί η δικαιοδοσία αναθεώρησης του Διοικητικού Δικαστηρίου. Εξού και εγείρονται τέτοιες ενστάσεις από τα διοικητικά όργανα υπό μορφή «προδικαστικών ενστάσεων» δηλαδή ενστάσεων που η εξέτασή τους προηγείται της δίκης. Εφόσον κρίνει το Δικαστήριο ότι στερούνται εκτελεστότητας οι προσβαλλόμενες πράξεις, εμποδίζεται η εξέλιξη της διαδικασίας και η προσφυγή απορρίπτεται ως «απαράδεκτη» χωρίς το Δικαστήριο να εξετάσει την ουσία της προσφυγής, εν προκειμένω δηλ. αν επιτρεπόταν να τεθούν τα μέτρα αυτά από το ΤΕΠΑΚ, αν ήταν νόμιμα, αν ήταν ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό και πολλά άλλα που ηγέρθησαν ως λόγοι ακύρωσης τους.

Παρά το δεδομένο σεβασμό μας στη δικαστική απόφαση, έχουμε την άποψη ότι δεν δόθηκε η απαραίτητη προσοχή σε στοιχεία που έπρεπε να εξεταστούν. Για παράδειγμα δεν εξετάστηκε αν το διάταγμα του Ιουλίου 2021 περιλάμβανε σχετική πρόνοια (σημ: δεν περιελάμβανε) που, είτε να ρυθμίζει τον τρόπο λειτουργίας των πανεπιστημίων, είτε να επιτρέπει στα πανεπιστήμια να παίρνουν αυστηρότερα υγειονομικά μέτρα, ωστόσο στην απόφαση αναφέρεται ότι σε αυτό στηρίχθηκε το ΤΕΠΑΚ. Να θυμίσουμε ότι η Επίτροπος Διοίκησης, υπό την ιδιότητά της ως Φορέας Ισότητας και Καταπολέμησης των Διακρίσεων, στην πρόσφατη έκθεση-καταπέλτη, έχει αμφισβητήσει αν το ΤΕΠΑΚ έχει τη νομική κάλυψη να υιοθετήσει τα εν λόγω μέτρα.

Η συντεχνία μας διεκδίκησε και διεκδικεί τα ανθρώπινα και εργασιακά δικαιώματα του κάθε μέλους μας δίχως διακρίσεις. Αναγκαστήκαμε να προσφύγουμε στη δικαιοσύνη μετά την υπεροπτική στάση της διοίκησης και με πόνο ψυχής. Έγιναν επανειλημμένες προσπάθειες να επιτραπεί στα μη εμβολιασμένα μέλη μας να διδάξουν εξ αποστάσεως και όλες απορρίφθηκαν. Η αλαζονική συμπεριφορά της διοίκησης δυστυχώς συνεχίζεται. Λες και κέρδισαν ποδοσφαιρικό αγώνα και μάλιστα όχι στο γήπεδο αλλά στα χαρτιά. Στόχος της ΣΑΠ-ΤΕΠΑΚ δεν ήταν και δεν είναι να κερδίσει έναν ενδοοικογενειακό αγώνα, αλλά να επικρατήσει η λογική και ομόνοια μέσα στην οικογένεια.

Παρόλο που ο νομικός εκπρόσωπος του ΤΕΠΑΚ δήλωσε δημόσια (27/1/2022) ότι το Διοικητικό Δικαστήριο εξέτασε και την ουσία της προσφυγής μας – όπως εξηγήθηκε παραπάνω –, το τελικό γραπτό και δημόσιο κείμενο δεν επιβεβαιώνει κάτι τέτοιο. Επομένως, αυτή

η τοποθέτηση του νομικού συμβούλου του ΤΕΠΑΚ δεν επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα και είναι αναληθής. **Γίνεται συστηματική προσπάθεια να δημιουργηθούν εσφαλμένες εντυπώσεις και για ακόμη μία φορά χρησιμοποιούνται τα ΜΜΕ για να προωθηθούν αναλήθειες.**

Είναι σημαντικό να δηλώσουμε εδώ ότι και **για το Εαρινό εξάμηνο 2022 πάρθηκαν πάλι επιπρόσθετα μέτρα που επηρέασαν αρνητικά το ακαδημαϊκό προσωπικό και τους/τις φοιτητές/τριες, με αποτέλεσμα τη πρώτη εβδομάδα του Εαρινού εξαμήνου μεγάλο ποσοστό φοιτητών (πάνω από 50%) να μη μπορέσει να παρακολουθήσει μαθήματα.** Μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα, πολύ γρήγορα, με προβληματικές διαδικασίες και δίχως την έγκριση της Σύγκλητου κάποιον αποφάσισαν – μέσα στο πανικό τους – να τροποποιήσουν το πρωτόκολλο με την ελπίδα ότι θα μειωθούν οι απουσίες που τώρα περιλαμβάνουν και πλήρως εμβολιασμένους φοιτητές/τριες. Αυτοί που ανέλαβαν αυτή τη πρωτοβουλία στην ουσία κατάργησαν τη Σύγκλητο και το Συμβούλιο του πανεπιστημίου.

Εν κατακλείδι, το θέμα για τη συντεχνία μας δεν ήταν ποτέ αν τα υγειονομικά μέτρα όπως εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα της κυβέρνησης πρέπει να ακολουθηθούν. Εχουμε τοποθετηθεί πολύ καθαρά σε αυτό το θέμα. *“Όταν ο σοφός δείχνει το φεγγάρι, ο ανόητος κοιτάζει το δάχτυλο”*, λέει μια παροιμία. Οι ανησυχίες της συντεχνίας μας επικεντρώνονται στις προβληματικές διαδικασίες και αυθαίρετες αποφάσεις που υιοθετήθηκαν και που συνεχίζουν να αγνοούν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Είναι για αυτόν ακριβώς τον λόγο που το αποτέλεσμα της προσφυγής είναι προβληματικό. Έπεται έφεση.

Η πανδημία δεν δικαιολογεί ούτε την απανθρωπιά αλλά ούτε και την παρατυπία.